

„Jaké nádherné odpoledne,“ pomyslel si chlapec. „Dědeček i já jsme spolu na rybách.“ Ti dva si toho dne povídali, rybařili a přitom se projížděli po klidné jezerní hladině. Chlapec byl – jak už to tak v jeho věku bývá – chvílemi neklidný a nakláněl se přes okraj loďky. A tu spatřil těsně pod hladinou hejno broučků, které pokládal za potápníky, jak se vesele prohánějí, jako by si spolu hráli. Náhle jeden z nich vylezl po veslu z vody. V půli cesty vzhůru se drápek zachytil povrchu dřeva – a umřel. Chlapce to tak zaujalo, že probudil dědečka z dřímoty a ukázal mu to. Pak se opět věnovali rybaření.

Asi po třech hodinách chlapci znovu padl pohled na mrtvolku broučka. To, co uviděl, ho tak zaujalo, že nadskočil a málem zvrhl loďku. Brouček na slunci úplně vyschl a jeho skořápka pukla. Dědeček i jeho vnuk teď uhranuti zírali na děj, který se jim odvíjel před očima.

V puklině skořápky se začalo objevovat cosi nečekaného: nejprve dlouhá tykadla, pak hlava, pak mokrá křídla – zprvu jen pomalu – až se jim nakonec před očima zjevila překrásná vážka.

Hleděli na ni plni obdivného úžas. Vážka zvolna a opatrně zamávala křídly. Pak se půvabně vznesla nad hladinu, pod níž se proháněly její někdejší družky. Ale letící vážku nepoznaly. Nenapadlo je, že vážka tam nahoře ve vzduchu si ještě před pouhými třemi hodinami s nimi hrála ve vodě.

Chlapec vztáhl ruku a prstem se dotkl vyschlé skořápky. Připomínala prázdný hrob.

Brian Cavanaugh – Kup si los a jiné povídky

Radostný úžas u prázdného hrobu
a pokoj a radost v srdci od Vzkříšeného Krista
Vám přeje

M. Alexie Bolková, de N.D.
Nadace sestry Akvinely